

İkinci Vətən müharibəsində əldə etdiyimiz böyük Zəfərin qazanılmasında xüsusi xidməti və əməyi olan Azərbaycan Ordusunun şəhid zabıt və əsgərlərini hər zaman qürurla, minnətdarlıqla anırıq. Onlardan biri olan Lətif Əliyevi də bu günlər həm qürurla, minnətdarlıqla, həm də kədərlə anırıq. Çünki Lətif müharibənin düz bir ayının tamamında şəhid olmuşdu. 27 oktyabrda onun şəhid olması xəbərini almışdıq. Noyabrın 2-də isə onu uğrunda canından keçdiyi torpağa tapşırıdık.

Torpaq namus, LƏTİFlər namusunun xilaskarıdır!

2020-ci il sentyabrın 27-də Azərbaycan Silahlı Qüvvələri tərəfindən Ermənistanın işğalı altında olan ərazilərin azad edilməsi və Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün bərpa olunması üçün başlanan Vətən müharibəsi zamanı Füzuli, Xocavənd, Şuşa və Laçının azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə mərdliklə döyüşən, oktyabrın 27-də Laçın döyüşləri zamanı şəhid olan Lətif Əliyev haqqında söhbət açmaq istəyirəm.

Beş il öncə Lətif Əliyevin cənəzəsi-
nin Naxçıvana, oradan isə Şərura gəti-
rildiyi günü yaxşı xatırlayıram. 44 gün-
dən biri-noyabrın 2-i idi. Həmin gün 3
şəhidi vardı Şərunun. Bu ulu yurd qolla-
rını açıb şəhidlərini gözləyirdi. Qəribə
bir mənzərə canlanırdı gözlər önündə:
yaşılıqlar məkanı Şərurda payızın bir
günün içində saçları necə də ağarmış-
dı. Bəlkə saçlarını yolub yollara tökən
ağacların görüntüsü idi bu? Çılpaqlığın
bəyazlığı... Şəhidini-əzizini qarşılayır-
dı yollar da, ağaclar da, yarpaqlar da,
ətrafdakı hər şey... Hüzün içində, yox,
həm də qürur içində idi Şəur.

Lətifini, Əlisini, Muradını qarşılayır-
dı. Bu yurdun igid övladlarını, hər biri
bir ailənin göz nuru, ürək döyüntüsü
olan övladlarını. Yox, tək ailələrinin
deyil, onlar bütün Naxçıvanın,
Azərbaycanın canı, ürəyi, qururudur.
Birazdan torpağa tapşırıldı Vətən
övladları, Şərur rayonunun şəhidlər
xiyabanında. Üç şəhid-üç bayraqdır,
üç yüksəlişdir, üç torpaqdır, kənddir,
el-obadır...

Babasının adını daşıyan Lətifin əmiləri İlqar, İntiqam, bibiləri Qiymət, Sədaqət, Səidə bu gün tək qardaşlarının balasını deyil, sanki bu gün yeni-

dən öz atalarını da itirmişdilər. Torpağa iki qəhrəmanı, iki şəhidi göm-müşdülər. Onların hər ikisinin adı Lətif idi... Xanlıqların Lətifləri... Biri torpağın zəhmət insanı, biri torpağın şəhid övla-dı... Biri illərlə torpağın altını üstünə çevirib zəhmət əlləri ilə ailəsini dolan-dıran Lətif, digəri isə babasından tor-pağa məhəbbəti əxz edən nəvə Lətif, şəhid Lətif. Baba Lətif zəhmətkeş, qabarlı əlləri ilə dünyadan köçmüşdü, Xanlıqlarda bir zəhmət abidesi ucaltı-mışdı özü üçün. Nəvəsini Dədəmiz Qorqudun torpaqla bağlı tövsiyələri ilə böyütmüşdü, torpağı əkməklə və qoru-maqla bağlı tövsiyələri ilə...

**Əzizinəm igid Lətif,
Baba Lətif, nəvə Lətif.
Qarabağ dastanında
Hər söz-söhbəti lətif.**

Lətif Əliyev Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarına qatılan və hərbi hissə qarşısında qoyulmuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yerinə yetirdiyi üçün Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin 15 dekabr 2020-ci il tarixli Sərəncamına əsasən ölümündən sonra "Vətən uğrunda", 18 dekabr 2020-ci il tarixli Sərəncamına əsasən isə "İgidliyə görə" medalları ilə təltif edilib.

Azərbaycanın Şuşa rayonunun işğaldan azad edilməsi uğrunda aparılan döyüş əməliyyatlarına qatılaraq şəxsi igidliyi və şücaəti nümayiş etdirdiyinə görə Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin 29 dekabr 2020-ci il tarixli Sərəncamına əsasən Lətif Əliyev ölümündən sonra “Şuşanın azad olunmasına görə”, Azərbaycanın Xocavənd

rayonunun işğaldan azad edilməsi uğrunda aparılan döyüş əməliyyatlarına qatılaraq şəxsi igidliyi və şücaəti nümayiş etdirdiyinə görə Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin 24 iyun 2021-ci il tarixli Sərəncamlarına əsasən "Xocavəndin azad olunmasına görə" və "Füzulinin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

Ömürlər yarımçıq qalır, arzular, istəklər, gələcək Vətən torpaqlarına gömülür, lakin bunun özü elə bir xoşbəxtlik deyilmi? Vətən yolunda kim canını, varını əsirgəyər ki?.. Bu oğullar tarixdir... Bu oğullar namusdur, anabacılarımızın ismətidir... Atasız uşaqların harayındırlar. Minlərlə soydaşımızın qisasını alınlardır. Ən əsası isə gələcəyə aparacağımız, nəsillərə təhvil verəcəyimiz torpaqlarımızın alın açıqlığı, qürur yeridirlər.

Bu günler həmişə olduğu kimi, Lətifin əziz xatirəsi anılır, məzarı ziyarət olunur. Analar, qadınlar ağlayar, bu, bəllidir. Lakin bu gün yenə də onun atasının, əmilərinin, qardaşlarının gözündən axan yaş, tez-tez silib gizlədikləri yaş həm “kişilər ağlamaz”, həm də sevinc göz yaşları anlamına gəlir. Çünki bu göz yaşlarında Suqovuşanı görürük, Xudafərinlə həmdərd olan Arazı görürük... Cəbrayılın, Füzulinin, Zəngilanın, Qubadlının, Şuşanın, Kəlbəcərin, Laçının, Xocalının, Xankəndinin sevincini görürük. Doğma yurduna qayıdan soydaşlarımızın sevincini görürük. Daşı-daş üstündə qalmayan əzəli torpaqlarımızın yeni vüsətini, düşməne göz dağı olan hüsünü görürük. Azad yurdlarımızda dalğalanan bayrağımızın qürurunu görürük.

Bu göz yaşlarında həm də torpağın namus, şərəf, ləyaqət olduğunu və namusumuzun, ləyaqətimizin xilasını görürük. Bütün bunları bizə şəhid və qazilərimiz bəxş edib. Odur ki, onlar həyat durduqca yaşayacaq.

Şəhidliyinin 5-ci ilində həm də Lətifin 30 yaşı tamam olub. Ruhun şad olsun, Lətif! Şəhidlikdə yaşlanan Lətif! Rurunuz şad olsun, şəhidlər! Siz bizim qürurumuz, başımızın tacısınız. Bizi yenidən Qarabağlı edənlərsiniz. Qarabağın qara bəxtini ağ edənlərsiniz. Nə qədər ki, Azərbaycan var, sizin adınız Vətənlə, torpaqla, bu xalqın namusu, qeyrəti, ıffəti ilə qoşa çəkiləcək.

Mətanət Məmmədova